

Karegintza 1

- Gero gisia bestia, gisia ere...

- Bai.

- Heben egiten zena?

- Bai, gisia egin dugu guk.

- Orroitzen zira egina.

- Ba, orit niz ba hortaz.

- Bazinuten gisu-labia etxen?

- Bai. Hemen bada orai ere.

- Orai ere ba, eh?

- Ba, han da, ez da, ez da hura desiran, ez. Ez da hurrun ez hortxe. Aldi bat egin dugu, hangua eta guk, bagindien eta ,ez dakit nuntik jina zen gizon hura, Exteban zien izena, zure alderdikoa zen nunbaitekoa, eta semiakilan eta arrolatzen gira, Mauleko aldian bizi da eta Kontxitu du izena, Perez, eta hak bultarazi gintien horren aitak eta ene aitari eta gero hemen eginik gisu labian. Anitz anitz tona egin gindien.

- Bai eh?

- Bai.

- Eta nola egiten zen, konda zazu hori.

- e be, hori eta, bada espreseko eta gisu harria, eta guhauren eta pentze batian hantxe goraxeot bazen, eta hura atera gindien eta gero orge... orgetan, behiekilan ekarri, eta zilo hori bete. Ta ziloa hola ta gero hola metan. Eta hari e ostirale batez eman suia eta petik.

- petik.

- Gau-egun ondoko asteazken atsa artio. Heldu baita, ostirailia, ibiakoitza, Igandia, astelehena, asteartia, asteazkena, sei egunez geldigeldia erratzen. Eta noiz ikusten baitzen pindarka eta izigarriko izar pollitak ateratzen zitzazkon eta erria zela erakusten zienak, izigarriko eta su pollita ateratzen zen eta ordian, ordian erria zen.

- Pindarra zeri deitzen dakozu, suia [...]

- Ba, ba, ba. Izarrak bezala, pindarrak.

- Ados.

- Izigarri eta... Eta ordian hala.

- Gero kasu eman beharko zen ateratzeko tenorian, ez? Ez erratzeko.

- Ah ba.

- Zeren ta gisiak erratzen baitzien, ez?

- Ah ba, eta nola! Bena gisia erria zen, bena harri, harri, holako mokolak eta baitziren ezarriak, hek berdin-berdina osorik ateratzen ziren bena kasu ez zitien, ez zuten busti behar, eh? Euriak atzemaiten bazien, euri xortak ukaiten bazitin gañerat, hantzen zen eta gero zabaltzen.
- Ados.
- Bai.
- Eta harri ttipiak sartzen zinuzten edo harri handiak ere berdin.
- Ze, han?
- gisu labian ba.
- Harri haundiak.
- Haundiak?
- Hola, jasan ahalakoak.
- Ados, ados.
- Ez ttipiak ez.
- Ez, ez, ez, denetarik, alo. Ba!
- Gero petik sua emaiten.
- Bai.
- Beharko ziren horiek atxiki, ez?
- Bon, harritzeko da, zonbat, zonbat egur errerik, erratzen. Eta gau eta egun, gu loriatu ginen eta elgarrekilan eta su emaiten eta jan eta edan eta orit... oritzen niz eta hiruehun botilla ano eta aita zenak gau-egunetan edan zela, ogi ta gasna, ogi-xingar, eta beti han behar zen, segidan behar zen sua eman ta han ixtorio kundan ta oritzen niz e, hoztar bat zen eta hain...
- Zien aita. Ze etxetakoak?
- hoztarra zen eta gisu labia, zeren ta ez da aski gisia, harriain botatzia, behar zien, suiain lekia utziz, egin labe bat, ta hura murriz behar zen egin ta hura ez zakien eta ez zakiten nonahi, hola pia, eta hola gisu-labia errundan zen eta hak behar hola, holaxet zerratu, ta ordian.
- Ah harriz.
- Harriz. Lehenik hak behar zien egin, hak erran nahi du, izena du gisu-labiain giltzatzia.
- Ados.
- Gisu-labia giltzatzen zen, eta hori zakien gizona hozta-Lurokoa zen.
- Ah, Luro?
- Bai!
- Entzun dut ba, Luro etxaldia ezautzen dut.

- Lurokoa zen, bai.
- Ados.
- Eta haren alaba da orai hor etxen, etxekanderia.

Garaziko euskararen hizkuntza aldakortasuna

Alexander Artzelus Muxika

Zuzendariak: Iñaki Camino Lertxundi Juan Manuel Hernández-Campoy

Doktorego-tesia Gasteiz, 2021

Hizkuntzalaritza eta Euskal Ikasketak Saila

Euskal Hizkuntzalaritza eta Filologia doktorego-programa

Letren Fakultatea

UPV-EHU

Lan honen kariatara, Eleketan agertzen diren lekukotasun zati batzuen transkribapen lan bat egin du.

Hitz osoak idazteko orde, ahoskerari lotu zaio egin ahala